

[Nær Christensen]

Venstre har fået stor indflydelse i regeringen. Det kunne man allerede se ved regeringsdannelsen. Det Radikale Venstre var skrap og dygtig til at sælge sig selv, men er også både skrap og dygtig til at få indflydelse i regeringen. Det vil jeg gerne gratulere Det Radikale Venstre med. Det er virkelig godt købmandsskab, der her er udvist.

Det, det handler om, er, at man bare skal være standhaftig og stædig og blive ved længe nok. Det er i og for sig også et svar til fru Ebba Strange. Når bare man er parat til stædighed og standhaftighed og til at blive ved og blive ved, får man flere og flere overbevist om, at man bare kan gøre, som man vil.

Jeg agter at tage et af de første fly, jeg kan nå, hjem til mit pragtfulde parcelhus. Jeg sætter et stort skilt op ude ved fordøren. Alle ved, at jeg hedder Frode til fornavn, og så skal mit hus fremover hedde: »Fristaden Frodinia«.

Ude på min græsplane placerer jeg en ged og et par hønsehuse, som jeg selvfølgelig opfører ganske ulovligt. Og nede i kælderens skal placeres kaniner og andet, som naturligvis afgiver en passende duft, for at jeg rigtig kan få færten af, hvad det her egentlig er for noget. Og til at forsvare mig hidkalder jeg naboer og venner og fætre og kusiner.

Sådan skal man bare bære sig ad. Så går tiden, og folk bliver bløde i knæene og sukkesøde og imødekommende og alt det dér.

Det er utroligt, at det skulle komme dertil, Jeg beklager det dybt og ærgrer mig godt og grundigt over det. Men sådan er det. Fristaden Frodinia er hermed oprettet. Jeg håber naturligvis, at de, der forsvare Christiania, også i de kommende 16-17 år, under de folketingsdebatter, der vil blive om denne fristad, Frodinia, vil forsvare mig og sige, at jeg da har lov til at lave sociale eksperimenter og gøre, som det passer mig. Det passer ind i mit kram; og når tv kommer og interviewer mig, siger jeg:

Hvad rager moms mig! Jeg har indrettet en restauration i to ledige værelser, og dér kan folk komme og hygge sig, og de kan tage en pibe hash, hvis de har behov for det. Jeg har bare indrettet mig på egne vilkår. Jeg er revnende ligeglad med det øvrige samfund. Moms og skatter interesserer mig ikke længere. Den tid er for længst forbi. Hvad i alverden skal vi med det? Der er da ingen grund til at udtrykke respekt for den slags ting.

Det er sørgeligt. Jeg skal ikke gå ind på indlæggene fra de enkelte ordførere for regeringspartierne. Jeg var lidt bekymret over et par stykker af dem, men for gammelt venskabskyld skal jeg lade nåde gå for ret og lade være med at debattere voldsomt med dem.

Dette forslag fra Kristeligt Folkepartis side og fra Centrum-Demokraternes side er bestemt ikke et drilleforslag. Vi mener det rent faktisk dybt alvorligt, og vi ønsker naturligvis, at det skal være afviklet inden for den periode og inden for den frist, vi har skrevet.

Det er et lukningsforslag, men det er i første række et afviklingsforslag. Det vil sige, at vi ønsker en afvikling over en periode, så det kan ske under ordnede forhold og i en passende rækkefølge. Vi kommer ikke i næste uge eller om tre uger med politi og kampvogne og alt det dér. Men vi gør opmærksom på, at nu ønsker vi en afvikling. Og respekterer man ikke denne afvikling, så er der kun én vej tilbage, nøjagtig som jeg sagde før til hr. Leif Hermann. Til dem, der ikke respekterer det, må man værsgo sige: I accepterer ikke de ting, der er vedtaget. De offentlige kasser må lukkes for jer, så længe I opholder jer i det område. Og så kan man til sin tid se, hvor mange der har lyst til at være der.

Jeg tror, at den eneste rigtige og farbare vej ud af det er, at man tager fat i det på en alvorlig og seriøs måde og ikke bare, som man gør, lader fem og syv være lige og oven i købet taler om, at nu vil vi tvangsfjerne nogle mennesker fra et område, som om disse mennesker havde nogen som helst lovlig ret til at være der. Man er da nødt til at skride ind.

Vi kender det fra BZ-debatten og mange andre debatter, der har været her, hvor man fører skønsomhed og mange andre vidunderlige ord ind i debatten med det evig eneste formål at skabe så meget forvirring som overhovedet muligt. Der er ingen tvivl hos forslagsstillerne. Vi mener det dybt alvorligt. Vi vil have Christiania afviklet og lukket og have det lovliggjort.

Og så kan jeg sige til forsvarsministeren, at jeg forstår, at man vil begynde med restaurationsområdet, og det er da vældig godt. Medmindre det bliver meget, meget tidligt i det kommende år – dermed mener jeg januar måned – kan jeg allerede nu anmelde, at jeg ikke agter at stoppe den her debat. Medmindre man sætter trumf bagved, skal vi gerne komme med indtil flere forespørgsler om Christiania for at